

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Wi'j hopen dat jim een hiele mooie vekaansie had hebben, en now weer mit een protte nocht en wille an et ni'je schoelejaor begonnen binnen. 't Herenhoentien is dit keer hiel vroeg, mar dat het een reden. Et is straks zomar weer oktober en de vierde dag van die maand is een hiele speciaolen iene. Vier oktober is et ja dieredag! Of Werelddieredag, zoas die dag ok wel nuumd wodt. Et leek oons -Saskia en Sietske- mooi toe om in dit Herenhoentien now es flink wat an dieredag en de dieren te doen. Daorum het alles wat in et kraantien staot, mar ok de inlegvellen, daore mit te maeken.

Waorum dieredag now krek op vier oktober is, het trouwens een reden. Hiel vroeger, in de dattiende ieuw om percies te wezen, leefde d'r in Italië een man die Franciscus van Assisi hiette. Hi'j was de zeune van een rieke koopman. Mar Franciscus hul niet zo van al dat geld, en zwurf liever gewoon wat omme. Hi'j leefde deur te bedelen, mar hulp ok zieke meensken. Franciscus hul slim van de netuur en veural van dieren. Dat vul iederiene in et laest zó op, dat de meensken dochten dat hi'j mit de dieren praoten kon. Totdat hi'j sturf, warschienlik op vier oktober, bleef hi'j altied slim wies mit dieren en zorgde goed veur heur.

Now, en daorum hebben de meensken besleuten om op vier oktober Werelddieredag te holen. De bedoeling daarvan is om iederiene dudelik te maeken daj' altied goed veur alle dieren wezen moeten. Netuurlik is et prachtig om ze allegere op vier oktober es ekstra te verwennen en te vertroetelen, mar ie moe'n alle ére daegen van et jaor ok goed veur ze wezen, of niet soms?

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies en verschient vier keer in et jaor. Dit Herenhoentien wodde bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES EN DIEREDAG

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is begin oktober. Piepmoes slintert wat in de bos omme en wet niet goed wat hi'j uutheven zal. Hi'j het een vri'je dag, want vandaege is et ja dieredag! Gien dier is vandaege an et wark. Iederiene mag disse dag doen waar hi'j nocht an het. Mar ja, now hét Piepmoes een vri'je dag, en now wet hi'j niet wat hi'j doen zal. Hebben jim dat ok wel es? Dan bi'j' hatstikke bliede daj' een vri'je dag hebben, en dan weej' niet wat aj' doen zullen? Piepmoes wodt d'r haost een betien saggerijnig van.

Wat za'k now in de vredesnaeme es doen gaon,' mompelt de moes in himzels. 'Lao'k aandere mar es de kaante van et dörp op gaon. Misschien is daor wel wat te beleven.' De moes is mitien al een stok fleuriger. Hi'j stapt opgeruumd deur de bos en fluit now en dan een wiesien.

As hi'j in de buurt van de boerderi'je komt daor de katten wonen, hooft hi'j him wieslik stille. Ie weten ja mar nooit. As Klaos en Miep him pakken kunnen, zullen ze dat vast niet laoten. Ok al is et dieredag. Piepmoes lopt hiel veurzichtig langs de boerderi'je. Hi'j kan et allierend niet laoten om toch stiekem even deur et raem te kiekcn. En dan moet hi'j ofgrieslik lachen. Want daor, in de kaemer, zitten Klaos en Miep. Now daor hoeft Piepmoes niet om te lachen, vanzels. Mar wel om hoe ze d'r uutzien.

Miep zit bi'j de baos op 'e schoot, en Klaos bi'j de vrouw. En ze hebben allebeide een grote strik om de hals, en elk ok nog iene om de stat. En de baos en de vrouw flikflooien mar mit heur omme. Dat et zokke schattebouten van katten binnen. Now ja, meerstal dan. Now en dan kroepen ze de katten es evenpies lekker an. Mar of de schattebouten et now allegere wel zo mooi vienen?

Zo te zien met! De iene kikt niet lelker as de aander. 'Ik zol d'r hiel wat veur over hebben as ze now es ophullen mit dat gestriek en geflaaik,' poest Miep tegen Klaos. 'Now, en dan die malle strikken om oonze hals en stat,' grauwt Klaos. 'Ik schaem me dood! We bin toch niet van die potsierlike, opgedirkte raskatten. Wat mekcert heur toch, laot ze toch, laot ze toch...' Veerder komt Klaos niet, want inienend mierkt Miep: 'Klaos, moej' now toch es deur et raem kieken, daor staot die verhipte Piepmoes oons ok nog uut te lachen. Et is toch om uut je vel te springen!'

As Piepmoes in de gaten krigt dat de katten him zien, maekt hi'j dat hi'j vot komt. Stel je veur dat ze him toch nog naozetten kommen. Mar zien dag kan niet meer kepot, zoe'n wille het hi'j!

As Piepmoes bi'j de grote wcg komt die naor et dörp lopt, mient hi'j inienend dat hi'j wat heurt. Hi'j kikt om him henne, mar zicht niks. Dan lopt hi'j weer veerder. Even laeter heurt hi'j et geluud weer, mar now wat dichterbij. Piepmoes luustert es wat scharper. Et zullen toch de katten niet wezen? Mar nee, et klinkt hiel eers. Vule zachieser, alhoewel...

Toch is Piepmoes d'r niet hielemaole gerust op. Hi'j besluit hiel veurzichtig om et geluud henne te lopen. Mar hi'j is acnlik ok wel doodni'jsgierig wie et geluud maekt, en hi'j kan et niet laoten om te kieken.

Even veerderop zit een hiel klein poesien. Vule kleiner as Klaos en Miep. Et zicht d'r ok hiel eers uut. Et poesien het veul meer kleuren, et is zuver kaekelbont. Now en dan mauwt et poesien zachies. Dan snokt et weer, en trilt zien hiele lichempien van poere angst. Piepmoes besluit om naor et poesien toe te gaon. Veur dit kleine besien hoeft hi'j niet bange te wezen, et is ja mar even groter as hi'jzels. As hi'j bi'j et poesien is, strikt hi'j et hiel zachies over de kop. 'Ie moe'n niet schrikken, heur poesien,' zegt hi'j. 'Ik bin Piepmoes en ik wil jow graeg helpen. Ie zitten zo zielig te goelen. Wat is d'r mit jow an de haand?'

Et poesien kikt Piepmoes an en begint nog hadder te goelen. 'Ik bin Mem kwiet,' snokt et. 'Mem, en mien bruurties en zussies, en et huus daor ik woon. Alles bin ik kwiet, wat moet ik now toch, ik wil naor Mem...' Piepmoes aait et poesien nog mar es, zoe'n medelieden het hi'j mit et besien. 'Mar hoe bi'j' hier dan toch kommen,' vragt hi'j. 'Bi'j' verdwaelde of zo, van welke kaante bi'j kommen, misschien kuwwe ja tegere jow mem wel weer vienen.'

'Ik weet hielemaole niet welke kaante ik op moet naor mien mem,' piept et poesien. 'De baos van et huus het me mitneumen in de auto. We hebben een hiel aende reden en doe stopte hi'j. Hi'j zette mi'j uut de auto en zee: 'Zo, jow bin we kwiet, lillike katte daj' binnen. En hi'j sleug de deure dichte en ree hadde vot.' Et poesien snokt et uut. 'Mien bruurties en zussies bin vule mooier as mi'j,' gaot et besien veerder.

'Daor hebben ze al ni'je baosies veur. Mar mi'j wil gieniene hebben, omda'k niet mooi bin.' Piepmoes schuddekoft d'r van. Hoe is et toch meuglik, dat meensken zoks doen. 'Ie bin aandere best mooi, heur poesien,' zegt hi'j d'r achteran. 'D'r lopen hier in de buurt wel maldere katten!'

'Mar ik weet d'r wel wat op,' gaot hi'j veerder. 'Ik heb twie hiele goeie honnevrienden. Dat bin Diedel en Daweltien, en die hebben een hiel best plak. Ze wonen bi'j hiele aorige baosies, en die willen jow misschien ok wel hebben. Kom mar es mit.' Dan lopen et moesien en et poesien naor de Lende. Diedel en Daweltien wonen ja krek an de ere kaante van die revier. As ze bi'j de Lende kommen springen de beide honnen krek uut et waeter. Zi j mochten die dag van heur baosies doen waor ze et meerste zin in hadden. Now, en dat was zwemmen in de Lende. As ze et hiele verhael van Piepmoes heurd hebben, nemen ze et poesien tussen heur in mit naor huus. 'Wi'j zullen wel een goed woortien veur him doen bi j oonze baosies, Piepmoes,' zegt Diedel. 'Et moet al reer gaon as et oons niet lokt,' mient Daweltien. 'Oonze baos is hatstikke wies mit dieren, en et is ja vandaege ok nog dieredag!' 'Wi'j kommen jow vanaovend wel even vertellen hoe et gaon is,' zegt Diedel dan nog tegen Piepmoes. 'Gao mar mooi naor je kesteel, en waacht daor mar of.' As Piepmoes in zien kesteel zitten gaot te waachten, bedaeht hi'j dat hi'j mar een drokke dag had het. En dat wiels hi'j morgens docht, dat hi'j niet wus wat hi'j doen zol. Een dag lopt soms hiel eers as daj' verwaachten, miemert et moesien veerder.

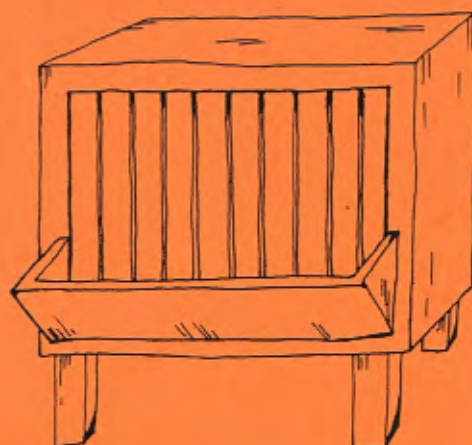
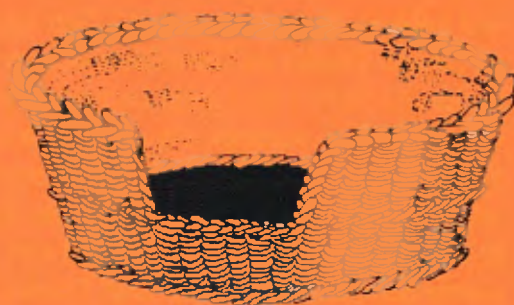
As et mit et poesien now mar allegere goed oflopt. En hi'j kikt veur de zoveulste keer uut et raem as hi'j Diedel en Daweltien al an kommen zicht. En werempeld, daor kommen de beide honnen juist et pattien inlopen. Ze bin slim op 't schik, dat kuj' zo wel zien.

'Et poesien mag blieven, Piepmoes,' roepen ze toegelieke. 'Oonze baosies bin d'r hatstikke wies mit, en ze zeden dat zi'j et juist een prachtig poesien vinen! En kiek, hier hebben we een lekker stokkien keze veur jow. Omdat ie zo je best daon hebben veur et poesien.' Now daor is Piepmoes bliede mit, want moezen bin gek op keze! As Diedel en Daweltien weer vot binnen, en Piepmoes op bedde gaot, wet hi'j ien ding van een dieredag had!

WELK DIER HEURT BI'J WELK PLAK?

Hieronder zien jim allegere verschillende dieren staon. Et is al haost aovend, en ze willen allegere naar heur eigen plakken om daar de naacht deur te brengen. Weten jim welk dier bi'j welk plak heurt? Sukses!

Fotolissien veur een foto van je liefste dier.

Van dit inlegvel kuj' een prachtig fotolissien maeken dat staon kan. In de mid-
den kuj' een foto van je liefste dier plakken. Hoe et allemaole moet? Now zo:
Zuuk eerst een mooie foto op.

Knip dan beide onderdielen netties uut. Plak vervolgens de foto mooi tussen
de dunne lijnties van et vierkaante onderdiel. Aj' willen kuj' de raand om de
foto henne eerst mooi kleuren. Vouw dan de middelste stippelijijn van de dri-
hoek. Zorg dat de vouw naor je toe zit. Maek now een vouw in de butenste
stippelijijnen. Zorg dat die twee vouwen van je of zitten.

Smeer dan liem op de achterkaante van de beide smalle strokies. Ie kun now
de driehoek op de achterkaante van je lissien plakken. Zorg dat de punten
daor een * in staot percies an de onderkaante van et lissien kommen.

Aj' dat allegere goed daon hebben, kan je lissien staon!

